JESEN U MOM GRADU

napisali: Ema i Zoran Pongrašić

Ja ne volim jesen u svom gradu. Prvo zato što ovaj moj grad nije *moj*, to jest nije *samo* moj, nego ga moram dijeliti s još puno drugih ljudi. Od kojih većinu uopće ne poznajem. A većinu od ovih koje poznajem, također ne poznajem, nego ih znam samo iz viđenja. Ne znam ni kako se zovu.

Dalje, ne volim jesen u svom gradu jer ujesen pada lišće. A to ga sigurno boli. Jer kad ja padnem, mene jako boli. Onda imam masnice i ogrebotine, a poslije i kraste za koje mi mama brani da ih gulim. A kako bi me tek boljelo da padnem s drveta, kao što pada lišće?

I tko uopće pita lišće želi li ono pasti? Možda ne želi. Možda mu se baš sviđa na drveću. Ali ne, kad je jesen u mom gradu, onda lišće pada i točka. A kad padne, onda umre. Pa je okolo sve puno mrtvog lišća koje prekrije cijelu zemlju. I onda se ja igram, i ništa ne vidim, i zato stanem u pseći drekec. Pa kad se vratim kući, moram napuniti lavor i staviti u njega udrekecanu tenisicu, na koju uvijek zaboravim. Pa kad prođe deset dana, dođe mama i viče da kad ću već jednom maknuti taj smrad iz kupaonice?

Dalje, ne volim jesen u svom gradu jer ujesen u mom gradu počinje škola. I nema više izležavanja, i nema ljenčarenja, a ima teške torbe na leđima, i ima dosadnog sjedenja u školskoj klupi. A put do škole je također sav od mrtvog lišća, pa onda moram hodati po mrtvacima.

Dalje, ne volim jesen u svom gradu jer ujesen ima puno plodova (koji u grad dođu sa sela), a ja ne volim plodove. Mislim, volio bih ih ja kad bi ti plodovi bili od čokolade, ili od sladoleda, ili od hamburgera. Ali nisu.

Jesenji su plodovi uvijek samo od jabuka, i od šljiva, i od grožđa, i od krumpira, i svi imaju koštice koje mi škripe pod zubima, pa se od toga ježim.

Osim krumpira, koji nema koštice, ali ima klice, koje me podsjećaju na crve, pa se od toga također ježim.

Dalje, ne volim jesen u svom gradu jer su ujesen dani sve kraći, pa imam sve manje vremena za sve. A noći su sve duže, a ne služe ničemu. I još su dani sve hladniji, pa mi treba puno više vremena da se obučem jer mi zbog hladnoće treba puno više odjeće nego kad je toplo.

I još ne volim jesen u svom gradu jer ujesen, osim lišća, pada i kiša, pa se na ulicama pojave lokve, s pomoću kojih te auti pošpricaju od glave do pete. A pojave se i gliste, koje su uvijek ljigave, a kad slučajno zgaziš neku od njih, ostane ti odozdol na cipeli i još se dugo, dugo mrda. Od toga se također ježim.

I na kraju, ne volim jesen u svom gradu jer u knjizi piše da jesen počinje točno 23. rujna, ali o tome nitko nije obavijestio jesen, pa ona nema pojma kad točno treba početi, pa nekad počne već u kolovozu (i onda moramo na plažu u cipelama i u jakni, pa nam mama ne da da se kupamo jer ćemo dobiti upalu pluća, a tata smije, jer je on veliki, pa su mu pluća neupaljiva), a nekad počne tek u listopadu, pa se onda bojim da će zbog njezina kašnjenja zakasniti i Božić, i Nova godina i moji pokloni.

RAZMISLI, POVEŽI, ODGOVORI.

1. Zamisli da JESEN može pročitati ovu priču.

Kako bi se jesen osjećala nakon svega što je pripovjedač o njoj napisao? Što bi mu odgovorila?

2. Pripovjedač u jeseni uglavnom primjećuje ono što mu smeta.

Zamisli da njegov najbolji prijatelj obožava jesen. Što bi mu prijatelj mogao reći da bi mu pokazao sasvim drugu stranu jeseni?

3. Pripovjedač tvrdi da su noći sve duže, *a ne služe ničemu.*

Dokaži mu da nije u pravu!
Predloži što se može činiti u jesenskim noćima.

4. Jesen katkad *ne zna* kad treba početi. Koje bi joj od ovih rješenja ti predložio/predložila?

a) Neka nabavi kalendar.

b) Neka joj ljeto pošalje poruku kad treba doći.

c) Neka svake godine sama odluči kad će stići.

d) Neka pita ljude kad žele da počne.

e) Imam bolju ideju.

5. A sad okreni priču naglavačke!

Odaberi jednu činjenicu o jeseni koju pripovjedač ne voli. Pronađi način da upravo ona postane razlog zbog kojega bi mogao zavoljeti jesen.

Primjerice: kiša, lišće, hladnoća, duga noć, početak škole, jesenski plodovi…

6. Zamisli da se jesen naljutila zbog ove priče i odlučila napisati priču pod naslovom *Ne volim dječake u svom gradu.*

Na što bi se jesen mogla požaliti?

7. Lišću je dosta toga da ljudi stalno gaze po njemu. Odlučilo je prosvjedovati.

Što bi moglo pisati na njihovim prosvjednim transparentima?